

Sygn. akt II UK 75/18

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska

w sprawie z wniosku M. K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Z.
z udziałem Z. w Z.
o jednorazowe odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 25 kwietnia 2018 r.,
skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Okręgowego w Z.
z dnia 15 listopada 2016 r., sygn. akt IV Ua [...],

- 1. odrzuca skargę kasacyjną**
- 2. zasądza od organu rentowego na rzecz M. K. kwotę 240 zł
(dwieście czterdzieści) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w Z. z dnia 15 listopada 2016 r., którym oddalono apelację Zakładu Ubezpieczeń Społecznych od wyroku Sądu Rejonowego w Z. z dnia 29 lipca 2016 r., zmieniającego jego decyzję o odmowie prawa do jednorazowego odszkodowania przez ustalenie, że zdarzenie z dnia 13 listopada 2015 r. jest wypadkiem przy pracy, oraz zobowiązującego organ rentowy do ustalenia uszczerbku na zdrowiu doznanego wskutek tego wypadku przez ubezpieczoną M. K.

Ubezpieczona wniosła odpowiedź na skargę z żądaniem zasądzenia od organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie kasacyjne według norm przepisanych.

Postanowieniem z dnia 25 stycznia 2018 r. Sąd Najwyższy zwrócił skargę kasacyjną Sądowi Okręgowemu celem wezwania wnoszącego skargę do oznaczenia wartości przedmiotu zaskarżenia.

Organ rentowy odmówił uzupełnienia skargi kasacyjnej podnosząc, że wartość przedmiotu zaskarżenia nie ma wpływu na jej dopuszczalność oraz że jej oznaczenie jest niemożliwe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Obowiązek oznaczenia wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia spoczywa na stronie wnoszącej skargę kasacyjną (art. 398⁴ § 2 w związku z art. 126¹ k.p.c.). Wyjątek od tej zasady komentatorzy i orzecznictwo dopuszczają wtedy, gdy przedmiotem roszczenia jest określona kwota pieniężna albo gdy wartość przedmiotu zaskarżenia nie ma znaczenia dla określenia możliwości zaskarżenia wyroku, należnej opłaty lub właściwego wynagrodzenia pełnomocników stron (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2006 r., II PZ 57/06 niepubl., z dnia 17 listopada 2005 r., I CZ 130/05, niepubl. i z dnia 11 grudnia 2009 r., II UZ 43/09, niepubl.).

Przedmiot zaskarżonej decyzji kwalifikuje niniejszą sprawę jako sprawę o prawa majątkowe, niebędącą sprawą o przyznanie i o wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, w której skarga kasacyjna - stosownie do art. 398² § 1 k.p.c. - jest dopuszczalna tylko wówczas, gdy wartość przedmiotu zaskarżenia nie jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2004 r., I UZ 35/04, OSNP 2005 nr 7, poz. 101, z dnia 9 października 2002 r., II UZ 94/02, OSNP 2004 nr 6, poz. 107, z dnia 13 czerwca 2013 r., I UZ 12/13, niepubl. i z dnia 21 marca 2017 r., II UZ 90/16, niepubl.).

Nieusunięcie zatem przez skarżącego wskazanego w wezwaniu braku uzasadnia orzeczenie przez Sąd Najwyższy, jak w postanowieniu (art. 398⁶ § 3 w

związku z § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.